

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 119

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 7 februarie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 624 din 7 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. II art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010		pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar	2–7
		Decizia nr. 666 din 19 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 ¹ lit. a) teza a doua din Legea nr. 360/2002 privind Statutul poliștilor.....	8–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		13/125. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și al ministrului finanțelor privind aprobarea cuantumului taxei pentru aprobarea organismelor de control în agricultura ecologică.....	11
		16. — Ordin al vicepreședintelui Agenției Naționale Anti-Doping pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de audiere.....	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 624**

din 7 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. II art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind

reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, excepție ridicată de Cătălin Aurel Ghera, Marius Aurel Mitroaică și Dumitru Laurențiu Tănase, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, în Dosarul nr. 16.864/3/2019 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.931D/2019.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorii excepției, domnul Petre Ovidiu Preoteșescu, avocat în cadrul Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește partea Direcția Generală de Poliție a Municipiului București. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Direcția Generală de Poliție a Municipiului București a depus la dosar note scrise prin care susține respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 3.040D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, excepție

ridicată de Cătălin Vasile Apăvăloaie în Dosarul nr. 16.855/3/2019 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

5. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Direcția Generală de Poliție a Municipiului București a depus la dosar note scrise prin care susține respingerea excepției de neconstituționalitate.

7. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul autorilor excepției în Dosarul nr. 2.931D/2019 este de acord cu conexarea cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 3.040D/2019 la Dosarul nr. 2.931D/2019, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorilor excepției în Dosarul nr. 2.931D/2019, care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate formulate în privința normelor referitoare la salarizarea polițiștilor. Susține, în esență, că textele de lege criticate trimit la dispoziții legale anterioare cu privire la cuantumul elementelor salarizării polițiștilor, fără a stabili în concret, clar, precis cuantumul acestora. Astfel, în perioada 2010—2017, salarizarea polițiștilor s-a realizat în temeiul unor norme de trimitere, care au în vedere valoarea de referință sectorială de 197 lei, introdusă prin Ordonanța Guvernului nr. 8/2008, valoare utilizată și în prezent pentru calculul drepturilor salariale ale polițiștilor. Susține încălcarea principiului separației puterilor, deoarece, în materia salarizării polițiștilor, Guvernul a adoptat ordonanțe succesive, prin care a blocat aplicarea valorilor de referință și a coeficienților de ierarhizare stabiliți de Parlament prin Legea-cadru nr. 330/2009 și Legea-cadru nr. 284/2010. De asemenea, susține încălcarea principiului securității juridice, deoarece prin normele criticate se utilizează ca tehnică de reglementare trimiterea la norme juridice abrogate, ceea ce are ca efect ultraactivarea acestora. Totodată, arată că prevederile de lege criticate nu sunt clare și nici precise, deoarece nu reglementează în concret cuantumul drepturilor salariale, ci doar mențin în plată drepturile salariale stabilite anterior. În susținerea acestei critici, invocă Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și Decizia Curții Constituționale nr. 654 din 17 octombrie 2017.

9. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca nefîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 622 din 10 octombrie 2019 și Decizia nr. 108 din 23 februarie 2021.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

10. Prin Încheierea din 25 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 16.864/3/2019, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență**

a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar. Excepția a fost ridicată de Cătălin Aurel Ghera, Marius Aurel Mitroaică și Dumitru Laurențiu Tănase, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, într-o cauză având ca obiect un litigiu privind funcționarii publici.

11. Prin Încheierea din 6 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 16.855/3/2019, **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010.** Excepția a fost ridicată de Cătălin Vasile Apăvăloaie într-o cauză având ca obiect un litigiu privind funcționarii publici.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile legale criticate conțin formulări de trimitere la cuantumuri salariale stabilite într-o lună anterioară, potrivit legislației în vigoare în luna respectivă: „se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna (...)”, „se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna (...)”, „își păstrează salariul, solda sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare brut/brută avute la această dată”. Niciuna dintre normele mai sus menționate nu reglementează concret, precis și clar cuantumul elementelor salariale, ceea ce generează o situație cu totul ieșită din comun, în care salarizarea personalului bugetar a fost reglementată, în perioada 2010—2017, printr-un lanț nefârșit de norme de trimitere la norme precedente care, în loc să conțină norme de reglementare substanțială, conțin norme de trimitere care, în final, regresează la legislația de salarizare valabilă în anul 2009. Se încalcă principiul securității raporturilor juridice, deoarece fiecare normă criticată este lipsită de claritate și precizie, întrucât nu se stabilesc efectiv cuantumul drepturilor salariale vizate de reglementare. De asemenea, fiecare normă criticată trimite la și ultraactivează normele de salarizare care au precedat-o și care și-au încetat efectele la intrarea în vigoare a normei criticate, fie prin abrogare expresă, fie prin atingerea termenului de valabilitate a normei. Cu titlu de exemplu, art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 a fost abrogat formal la intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, dar a fost ultraactivat prin art. 38 alin. (2) lit. a) din legea-cadru.

13. Astfel, întregul lanț al normelor de trimitere, contestat ca neconstituțional prin prezenta excepție, încalcă principiul securității raporturilor juridice, întrucât, pe lângă împrejurarea că s-au ultraactivat unele pe altele, lanțul normelor de trimitere regresivă a ultraactivat și a perpetuat sistemul de salarizare valabil în anul 2009, dar abrogat de la 1 ianuarie 2019. În mod particular, lanțul normelor de trimitere a ultraactivat normele abrogate din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008, reglementând coeficienții de funcție și de grad profesional pentru polițiști, valoarea de referință sectorială, sporurile și alte suplimente, precum și metodele de calcul.

14. Normele contestate încalcă și principiul separației puterilor în stat, față de împrejurarea că Guvernul a utilizat mecanismul ordonanțelor de urgență succesive pentru a bloca efectul legilor-cadru de salarizare date de Parlament, ca autoritate legiuitoare. Legea-cadru nr. 330/2009 și Legea-cadru nr. 284/2010 au conținut coeficienții noi de funcție și o valoare unică de referință, care nu s-au aplicat niciodată, ca efect al textelor contestate din ordonanțele de urgență succesive. Toate legile-cadru de salarizare din perioada 2010 — prezent au stabilit ca principiu general principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii. O normă ce trimite generic la niște cuantumuri dintr-o lună precedentă care, de altfel, nu sunt precizate nici în normele de salarizare care au precedat-o nu întrunește exigențele de precizie și claritate ce caracterizează un act normativ și creează insecuritate juridică, destinatarii legii fiind în imposibilitate de a-și adapta conduita exigențelor legii.

15. În susținerea criticilor de neconstituționalitate, sunt invocate aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale privind criteriile de calitate a legii (spre exemplu, Decizia nr. 201 din 7 aprilie 2016, Decizia nr. 196 din 4 aprilie 2013, Decizia nr. 318 din 21 mai 2019, Decizia nr. 654 din 17 octombrie 2017) și Legea nr. 24/2000.

16. **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal** constată îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate și reține că obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie norme legale care privesc modul de calcul al salariilor de funcție ale reclamanților, care fac și obiectul litigiului adus în fața instanței de judecată, astfel că, pentru a se evita antepunerea în cauză, opinia instanței cu privire la excepția de neconstituționalitate nu se emite.

17. **Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** constată îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate, fără a-și exprima opinia asupra excepției.

18. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorilor excepției în Dosarul nr. 2.931D/2019, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este reținut în încheierile de sesizare, îl constituie prevederile art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2017, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1035 din 22 decembrie 2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 27 ianuarie 2010.

22. Din analiza criticilor de neconstituționalitate și a considerentelor încheierilor de sesizare, Curtea observă că, în ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, sunt vizate, în realitate, prevederile art. 1 alin. (1) din acest act normativ, iar în ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, sunt vizate, în realitate, prevederile art. II art. 1 alin. (1) din acest act normativ.

23. De asemenea, Curtea observă că prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 au fost abrogate potrivit art. 44 alin. (1) pct. 20 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 au fost abrogate potrivit art. 44 alin. (1) pct. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 au fost abrogate potrivit art. 44 alin. (1) pct. 28 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 au fost abrogate potrivit art. 44 alin. (1) pct. 27 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. 1 din Legea nr. 285/2010 au fost abrogate potrivit art. 44 alin. (1) pct. 30 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 au fost abrogate potrivit art. 39 lit. x) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 877 din 28 decembrie 2010. Totodată, Curtea observă că art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 au avut aplicabilitate limitată în timp, în cursul anului 2017.

24. Însă, având în vedere cele reținute prin Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, și faptul că dispozițiile legale criticate sunt incidente în cauzele în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, Curtea urmează a exercita controlul de constituționalitate asupra dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. II art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, care au următorul cuprins:

— Art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017: „Începând cu data de 1 iulie 2017:

a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții;”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017: „În perioada 1 martie—31 decembrie 2017, se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna februarie 2017 cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016: „În perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2016 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015: „În anul 2016, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014: „În anul 2015, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013: „În anul 2014, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2013 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.”;

— Art. II art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010: „Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează:

Art. 1

(1) În anul 2012, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011.”;

— Art. 1 din Legea nr. 285/2010: „(1) Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

(2) Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) Cuanumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.

(4) Cuanumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și cuantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

(5) În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșterea salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”;

— Art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010: „(1) Începând cu luna ianuarie 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își păstrează salariul, solda sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare brut/brută avute la această dată, fără a fi afectate de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009 prevăzute la art. 10 din Legea nr. 329/2009, care se calculează după cum urmează:

a) la salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare corespunzătoare funcțiilor avute la data de 31 decembrie 2009 se adaugă cuantumul sporurilor și indemnizațiilor care se introduc în acesta/aceasta, prevăzute în notele la anexele la Legea-cadru nr. 330/2009, numai personalului care a beneficiat de acestea, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții;

b) sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale prevăzute în anexele la Legea-cadru nr. 330/2009 care nu se introduc în salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare se acordă în aceleași cuantumul de la 31 decembrie 2009, numai personalului care a beneficiat de acestea, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, cu respectarea prevederilor art. 23 din Legea-cadru nr. 330/2009.”

25. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) privind separația și echilibrul puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale și art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 285/2010 și ale art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 au mai fost supuse controlului de constituționalitate (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 81 din 18 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 29 mai 2020, Decizia nr. 217 din 30 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 19 iulie 2021, Decizia nr. 762 din 29 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 95 din 6 februarie 2019, Decizia nr. 863 din 17 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 22 iulie 2020, și Decizia nr. 700 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1301 din 29 decembrie 2020).

27. Curtea a reținut, în esență, că, deși după anul 2010, legiuitorul și-a propus instituirea unui sistem de salarizare unic, care să aducă transparență și previzibilitate în materia salarizării, în fapt, drepturile salariale s-au calculat pornind de la cuantumul stabilit potrivit legislației anterioare, în fiecare an actele normative care au reglementat salarizarea personalului bugetar plătit din fonduri publice făcând trimitere la cuantumul drepturilor salariale din anul precedent. Astfel, stabilirea acestor drepturi este un proces dificil, care nu corespunde intențiilor pe care legiuitorul le-a avut atunci când a conceput sistemul unic de salarizare și care face greu de înțeles principiile avute în vedere în reglementarea drepturilor anumitor categorii socioprofesionale. Totodată, calculul drepturilor salariale se face pornind de la cuantumul stabilit potrivit legislației anterioare anului 2010 (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 201 din 7 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 483 din 29 iunie 2016).

28. Distinct de aceste considerente, referitor la critica de neconstituționalitate formulată cu privire la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea reține, în acord cu jurisprudența sa, că „stabilirea sistemului de salarizare pentru sectorul bugetar este un drept și o obligație a legiuitorului” (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006) și că „stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 706 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 23 octombrie 2007). În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz și alții împotriva Spaniei*, paragraful 57.

29. Astfel, Curtea reține că dispozițiile legale criticate dau expresie opțiunii legiuitorului în materia salarizării personalului bugetar și că aceste norme juridice clarifică pentru perioade precis determinate situația drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, fiind lipsite de echivoc sub aspectul destinatarilor și efectelor juridice pe care le produc. Reținând că, raportat la rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, legiuitorul are libertatea de a reglementa salarizarea în sistemul public, evident cu respectarea prevederilor Constituției, Curtea constată că, prin dispozițiile legale criticate, legiuitorul a urmărit, în esență, garantarea cuantumului drepturilor salariale și evitarea scăderii drepturilor salariale ale personalului bugetar.

30. Ca tehnică de reglementare, textele de lege criticate nu au semnificația repunerii în vigoare a unor acte normative abrogate. Așadar, modalitatea de reglementare prevăzută de textele de lege criticate este diferită de cea analizată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 654 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 7 martie 2018, prin care au fost supuse controlului dispoziții de lege care făceau trimitere la norme anterior abrogate și prin care s-a statuat că „prin adoptarea unei norme care face trimitere la

o dispoziție legală care nu mai este în vigoare se încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție”. Prin urmare, considerentele acestei decizii nu pot fi aplicate în prezenta cauză.

31. În concluzie, Curtea constată că, prin dispozițiile de lege criticate, legiuitorul normează un conținut care întrunește exigențele de claritate, previzibilitate și accesibilitate, fiind astfel respectate prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție în componentele referitoare la calitatea legii și principiul securității juridice.

32. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție, Curtea reține că, sub aspectul competenței de legiferare, relația dintre puterea legislativă și cea executivă se desăvârșește prin competența conferită Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență în condițiile stabilite de art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție. Astfel, ordonanța de urgență, ca act normativ ce permite Guvernului, sub controlul Parlamentului, să facă față unei situații extraordinare, se justifică prin necesitatea și urgența reglementării acestei situații care, datorită circumstanțelor sale, impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public. Pe lângă monopolul legislativ al Parlamentului, Constituția, în art. 115, consacră delegarea legislativă, în virtutea căreia Guvernul poate emite ordonanțe simple [art. 115 alin. (1)—(3)] sau ordonanțe de urgență [art. 115 alin. (4)—(6)]. Astfel, transferul unor atribuții legislative către autoritatea executivă se realizează printr-un act de voință al Parlamentului ori pe cale constituțională, în situații extraordinare și numai sub control parlamentar (a se vedea,

în acest sens, Decizia nr. 22 din 21 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 22 mai 2020).

33. Prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, criticate în prezenta cauză, dispun în sensul neaplicării valorii de referință și coeficienților de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010. Aceste prevederi legale fac inaplicabile dispozițiile Legii-cadru nr. 284/2010 referitoare la stabilirea cuantumului drepturilor salariale, dar nu în sensul contracarării voinței legiuitorului, ci în sensul protejării dreptului la salariu, ca drept fundamental, astfel ca implementarea unui nou sistem de salarizare să nu conducă la diminuarea drepturilor salariale ale niciuneia dintre categoriile profesionale plătite din fonduri publice.

34. În consecință, Curtea constată că nu se poate reține că, prin adoptarea ordonanțelor de urgență criticate, s-ar fi încălcat principiul separației puterilor, consacrat de dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție.

35. Cât privește critica referitoare la tehnica de reglementare, Curtea precizează că aceasta relevă o problemă de legiferare, ce nu poate fi soluționată însă decât de legiuitor, iar nu de Curtea Constituțională în cadrul competențelor sale consacrate de Legea fundamentală.

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cătălin Aurel Ghera, Marius Aurel Mitroaică și Dumitru Laurențiu Tănase, prin Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, în Dosarul nr. 16.864/3/2019 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și de Cătălin Vasile Apăvăloaie în Dosarul nr. 16.855/3/2019 al Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și Tribunalului Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 666

din 19 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74¹ lit. a) teza a doua din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74¹ din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Alin Iulian Havriș și de Diana Marina Oanea (Florea) în dosarele nr. 709/86/2018 și nr. 708/86/2018 ale Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 1.524D/2018 și nr. 1.546D/2018.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 14 septembrie 2021, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, a dispus, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea dosarelor. La aceeași dată, în temeiul prevederilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce au format obiectul dezbaterii, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 5 octombrie 2021. La data menționată, constatând că nu sunt prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri, în temeiul art. 57 din Legea nr. 47/1992 și al art. 56 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aprobat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 6/2012, cu modificările și completările ulterioare, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 19 octombrie 2021, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

3. Prin încheierile din 1 octombrie 2018 și 2 octombrie 2018, pronunțate în dosarele nr. 709/86/2018 și nr. 708/86/2018, **Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 74¹ din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului**. Excepția a fost ridicată de Alin Iulian Havriș și Diana Marina Oanea (Florea) în cadrul soluționării unor acțiuni de contencios administrativ având ca obiect obligarea la emiterea unor acte administrative.

4. În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că, având în vedere motivarea Deciziei Curții Constituționale nr. 306 din 8 mai 2018, prevederile art. 74¹ din Legea nr. 360/2002 contravin dispozițiilor constituționale invocate, întrucât, prin decizia menționată, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 10 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 360/2002, potrivit cărora recrutarea și selecționarea candidaților la ocuparea funcțiilor de polițist în condițiile art. 9

alin. (2¹), (2²) și (3) se realizează conform normelor stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne, sunt neconstituționale.

5. Se afirmă că, *mutatis mutandis*, concursul la care au participat autorii excepției a fost organizat în baza unui act normativ — Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 665/2008 privind unele activități de management resurse umane în unitățile Ministerului Internelor și Reformei Administrative, inferior Legii nr. 360/2002, iar condițiile generale de participare trebuiau reglementate prin lege organică, astfel încât procedura de organizare a acestuia este viciată. Ca atare, condițiile de participare la concurs reglementate de Ordinul nr. 665/2008 au devenit inaplicabile, ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 306 din 8 mai 2018.

6. Se apreciază, în esență, că reglementarea prin ordin a procedurii de organizare a concursurilor/examenelor este neconstituțională, întrucât evaluarea activității și a conduitei unui funcționar public ține de statutul acestuia și, prin urmare, trebuie reglementată, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, prin lege organică. Statutul funcționarului public se întemeiază pe un regim juridic reglementat prin lege organică și care este distinct de regimul juridic contractual al raporturilor de muncă al celorlalți salariați, întemeiat pe contractul individual de muncă și reglementat prin Legea nr. 53/2003 — Codul muncii (a se vedea deciziile Curții Constituționale nr. 392 din 2 iulie 2014, paragraful 17, nr. 637 din 13 octombrie 2015, paragraful 24, și nr. 172 din 24 martie 2016, paragraful 17).

7. Se arată că funcționarul public este subiect al unui raport de serviciu, care ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale, reglementate prin Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici. În consecință, așa cum s-a statuat în jurisprudența anterior citată, elementele esențiale referitoare la nașterea, executarea și încetarea raporturilor de serviciu ale unui funcționar public se referă în mod intrinsec la statutul acestuia.

8. În final, se susține că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât prevăd că procedura organizării concursurilor și examenelor să fie stabilită printr-o normă administrativă, cu putere juridică inferioară legii organice, respectiv prin ordin al ministrului de resort. Astfel, se transmite competența constituțională exclusivă a legiuitorului organic de a reglementa în domenii ce țin de statutul funcționarului public către puterea executivă (în același sens pronunțându-se Curtea Constituțională prin Decizia nr. 637 din 13 octombrie 2015, paragraful 26).

9. **Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul nr. 1.524D/2018, apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este întemeiată, în considerarea celor reținute de Curtea Constituțională în motivarea Deciziei nr. 306 din 8 mai 2018. În Dosarul nr. 1.546D/2018, instanța nu își exprimă opinia asupra excepției de neconstituționalitate, rezumându-se la constatarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a acesteia.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, notele scrise depuse la dosar, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit dispozitivelor încheierilor de sesizare, dispozițiile art. 74¹ din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare. Însă, având în vedere notele scrise ale autorilor depuse în motivarea criticilor de neconstituționalitate formulate, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 74¹ lit. a) teza a doua, potrivit căroră: *„Prin ordin al ministrului afacerilor interne se stabilesc aspecte procedurale cu privire la: a) organizarea și desfășurarea cursurilor de formare profesională a polițistului, precum și a concursurilor și examenelor prevăzute de prezenta lege.”*

14. Autorii excepției apreciază că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) privind principiul separației puterilor în stat și cel al obligativității respectării legilor, a Constituției și a supremației sale, ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi și ale art. 73 alin. (3) lit. j) privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, așa cum reiese din actele dosarelor, autorii excepției au candidat la concursurile din 23 noiembrie 2016 și, respectiv, 28 noiembrie 2016, pentru ocuparea posturilor vacante de ofițer specialist I și specialist II la Serviciul Logistic — compartimentul administrativ din cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Bucovina” al Județului Suceava, prin recrutarea candidaților din sursă externă.

16. Relativ la cadrul legislativ referitor la serviciile de urgență, Curtea reține că, potrivit art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 363/2002, cu modificările și completările ulterioare, *„(3) Serviciile de urgență profesioniste se constituie în județe și în municipiul București ca servicii publice în subordinea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, denumit în continuare Inspectorat General. [...] (5) Inspectoratul General se înființează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Administrației și Internelor.”*

17. Cu privire la denumirea actuală a autorității administrației publice centrale, la care textul de lege menționat face referire — Ministerul Administrației și Internelor, prin Decizia nr. 637 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015, Curtea a precizat că, în prezent, funcționează Ministerul Afacerilor Interne, înființat prin reorganizarea Ministerului Administrației și Internelor, potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte

normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 22 decembrie 2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 171 din 29 martie 2013 (paragraful 21).

18. Curtea observă că, potrivit art. 15 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 88/2001, *„În cadrul serviciilor publice comunitare, al Inspectoratului și al unităților subordonate acestuia funcționează structuri specializate, încadrate cu ofițeri, maiștri militari, subofițeri, militari angajați pe bază de contract, militari în termen, cu termen redus și personal civil.”*, iar potrivit alin. (3) *„Ofițerilor, maiștrilor militari și subofițerilor prevăzuți la alin. (2) li se aplică prevederile Legii nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare.”* De asemenea, potrivit art. 16 din aceeași ordonanță, personalul serviciilor publice comunitare profesionale, al Inspectoratului, al unităților și instituțiilor subordonate acestuia se compune din ofițeri, maiștri militari și subofițeri de protecție civilă, pompieri și specialiști, funcționari publici calificați în specialitățile necesare îndeplinirii atribuțiilor specifice, personal contractual operativ de execuție, atestat în meseriile de protecție civilă, pompieri și alte specialități și personal contractual auxiliar.

19. Sintetizând criticile autorilor excepției, Curtea reține că aceștia susțin că, având în vedere motivarea Deciziei Curții Constituționale nr. 306 din 8 mai 2018, normele de lege supuse controlului de constituționalitate contravin dispozițiilor constituționale invocate, întrucât prevăd că procedura organizării concursurilor și examenelor să fie stabilită printr-o normă administrativă, cu putere juridică inferioară legii organice, respectiv prin ordin al ministrului de resort, transmitându-se astfel competența constituțională exclusivă a legiuitorului organic de a reglementa în domenii ce țin de statutul funcționarului public către puterea executivă.

20. Analizând aceste susțineri, Curtea reține că, în jurisprudența sa (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 121 din 10 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 9 iunie 2020, paragrafele 18 și 19 și Decizia nr. 172 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 25 aprilie 2016, paragraful 19), a statuat, cu valoare de principiu, că, în cazul tuturor categoriilor de personal al căror statut trebuie reglementat, potrivit Constituției, prin lege organică, aspectele esențiale referitoare la ocuparea posturilor trebuie reglementate prin lege organică, iar nu prin acte administrative cu caracter inferior legii.

21. Prin Decizia nr. 172 din 24 martie 2016, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 360/2002 și a statuat că aspectele esențiale privind ocuparea posturilor de conducere trebuie să fie reglementate prin lege organică, urmând ca regulile specifice acestei proceduri să fie explicitate și detaliate prin ordin al ministrului afacerilor interne. Ca urmare a pronunțării acestei decizii, au fost adoptate Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 21 iunie 2016, precum și Legea nr. 118/2017, de aprobare a acesteia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 30 mai 2017, acte normative care au pus de acord dispozițiile Legii nr. 360/2002 cu decizia sus-menționată a Curții Constituționale. Așadar, Legea nr. 360/2002 a fost completată cu prevederi referitoare atât la ocuparea posturilor de conducere, cât și la ocuparea posturilor de execuție, prevederi introduse la secțiunea 4: *„Ocuparea posturilor vacante”* a capitolului II — *„Cariera polițistului”* a Legii nr. 360/2002. Astfel, potrivit art. 27³⁴, *„Postul de execuție vacant se ocupă prin: a) numirea absolventului instituției de învățământ a Ministerului Afacerilor Interne sau care pregătește personal pentru nevoile Ministerului Afacerilor Interne; b) mutare, la cerere sau în interesul serviciului; c) concurs sau examen, după caz, în*

situațiile prevăzute la art. 9 alin. (2), (2¹), (2²) și (3)”. De asemenea, art. 27³⁶ conține reglementări cu privire la comisia constituită în vederea ocupării postului vacant prin concurs sau examen, art. 27³⁹ stabilește probele concursului sau examenului și conține prevederi referitoare la subiectele și baremele de corectare/apreciere și notare, în concordanță cu tematica și bibliografia stabilite, art. 27⁴¹ și art. 27⁴³ reglementează procedura de evaluare a probelor și rezultatele finale, iar art. 27⁴⁴ stabilește procedura de contestare a rezultatelor.

22. Cât privește ocuparea posturilor de execuție de către polițiști, prin Decizia nr. 306 din 8 mai 2018, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 360/2002 și a statuat că aspectele esențiale privind ocuparea posturilor de execuție trebuie să fie reglementate prin lege organică, urmând ca regulile specifice acestei proceduri să fie explicitate și detaliate prin ordin al ministrului. La paragraful 21 al acestei decizii, Curtea a reținut că, în acea cauză, excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în cadrul soluționării cererii de anulare a tabelului centralizator al rezultatelor la concursul organizat în data de 12 mai 2016, deci anterior completărilor aduse de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2016 Legii nr. 360/2002, cu privire la ocuparea posturilor vacante de execuție, când aspectele esențiale nu erau reglementate prin lege.

23. Având în vedere jurisprudența instanței de contencios constituțional, potrivit căreia în cazul tuturor categoriilor de personal al căror statut trebuie reglementat, potrivit Constituției, prin lege organică, aspectele esențiale referitoare la ocuparea posturilor trebuie reglementate prin lege organică, iar nu prin acte administrative cu caracter inferior legii, Curtea constată că, în prezent, aspectele esențiale privind ocuparea posturilor vacante sunt reglementate în secțiunea 4: „Ocuparea posturilor vacante” a capitolului II — „Cariera polițistului” a Legii nr. 360/2002 — lege organică, în acord cu dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, iar regulile specifice procedurii de ocupare a acestora sunt explicate și detaliate prin ordine ale ministrului de resort, potrivit textului de lege criticat în prezenta cauză.

24. Mai mult, așa cum reiese din actele dosarelor, autorii excepției au candidat la concursurile din 23 noiembrie 2016 și, respectiv, 28 noiembrie 2016, pentru ocuparea posturilor vacante de ofițer specialist din cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Bucovina” al Județului Suceava, deci **ulterior** modificării și completării Legii nr. 360/2002 prin

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 21 iunie 2016, cu prevederi referitoare atât la ocuparea posturilor de conducere, cât și la ocuparea posturilor de execuție, și anterior pronunțării de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 306 din 8 mai 2018. Așa fiind, spre deosebire de cauza în care a fost pronunțată Decizia nr. 306 din 8 mai 2018, în prezenta cauză concursul a fost organizat pe baza dispozițiilor legale care au transpus Decizia Curții Constituționale nr. 172 din 24 martie 2016.

25. Prin urmare, contrar susținerilor autorilor excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat nu reglementează un element esențial al raportului de serviciu al polițistului, ci prevede că aspectele procedurale cu privire la organizarea și desfășurarea concursurilor și examenelor prevăzute de lege se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne. Stabilirea aspectelor procedurale prin ordin al ministrului de resort nu constituie un „element esențial” în ceea ce privește raportul juridic de serviciu, în sensul celor reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa anterior menționată. Aceste aspecte pot fi reglementate prin ordin al ministrului, cu respectarea art. 77 și 78 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit cărora ordinele cu caracter normativ, instrucțiunile și alte asemenea acte ale conducătorilor ministerelor se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului, iar acestea trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții care să contravină prevederilor acestora.

26. Curtea constată că aspectele de care sunt nemulțumiți autorii excepției reprezintă, în realitate, critici ce vizează interpretarea și aplicarea legii la situația concretă din speță, iar nu probleme de neconstituționalitate a textului criticat, potrivit căruia doar aspectele procedurale referitoare la organizarea și desfășurarea concursurilor și examenelor se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea se pronunță asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. În consecință, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 74¹ lit. a) teza a doua din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului este inadmisibilă.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74¹ lit. a) teza a doua din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Alin Iulian Havriș și de Diana Marina Oanea (Florea) în dosarele nr. 709/86/2018 și nr. 708/86/2018 ale Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI
DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 13 din 14 ianuarie 2022

MINISTERUL FINANTELOR
Nr. 125 din 3 februarie 2022

ORDIN

privind aprobarea cuantumului taxei pentru aprobarea organismelor de control în agricultura ecologică

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale politici agricole nr. 255.289 din 14.12.2021,

în temeiul prevederilor art. 8 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2000 privind produsele agroalimentare ecologice, aprobată prin Legea nr. 38/2001, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale și ministrul finanțelor emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă cuantumul taxei pentru aprobarea organismelor de control la valoarea de 700 lei pentru fiecare dintre domeniile de activitate prevăzute în Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 312/2021 privind organizarea sistemului de control și certificare, de aprobare a organismelor de control și de supraveghere a activității acestora în agricultura ecologică.

Art. 2. — Taxa pentru aprobarea organismelor de control se achită în contul de venituri ale bugetului de stat 20.A.16.03.00 „Taxe și tarife pentru eliberarea de licențe și autorizații de funcționare”, deschis la unitățile Trezoreriei Statului în raza cărora organismele de control își au sediul social, codificat cu codul de identificare fiscală al acestora, înainte de depunerea dosarului de aprobare sau cel târziu până la emiterea deciziei de aprobare/respingere de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii
și dezvoltării rurale,
Adrian-Ionuț Chesnoiu

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

GUVERNUL ROMÂNIEI
AGENȚIA NAȚIONALĂ ANTI-DOPING

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de audiere

Având în vedere:

— prevederile art. 7 lit. b), art. 12, art. 64—68 și ale art. 150 alin. (1) Legea nr. 310/2021 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport;

— Referatul de aprobare al Direcției juridice și resurse umane nr. 24/DJRU din 31.01.2022, în temeiul art. 12 alin. (5) din Legea nr. 310/2021 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport,

vicepreședintele Agenției Naționale Anti-Doping emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei de audiere, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — (1) Cauzele aflate în curs de soluționare la Comisia de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările anti-doping se vor soluționa potrivit prevederilor art. 151 din Legea nr. 310/2021 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport.

(2) Dispozițiile Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de audiere cu privire la soluționarea cauzelor în complete de 1 sau 3 membri se aplică și cauzelor aflate pe rolul Comisiei de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor, în cazurile în care cauzele aflate pe rolul Comisiei de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor nu se pot soluționa din lipsă de cvorum.

Art. 4. — Până la constituirea și organizarea Comisiei de audiere, potrivit prevederilor Legii nr. 310/2021, a regulamentului de organizare și funcționare a acesteia și alegerea președintelui și vicepreședintelui Comisiei de audiere, președintele și vicepreședintele Comisiei de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările anti-doping în funcție îndeplinesc atribuțiile președintelui sau, după caz, vicepreședintelui Comisiei de audiere.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale Anti-Doping nr. 95/2018 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările anti-doping, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 218 din 12 martie 2018, cu modificările și completările ulterioare.

Vicepreședintele Agenției Naționale Anti-Doping,
Doina Ofelia Melinte

București, 31 ianuarie 2022.
Nr. 16.

ANEXĂ

REGULAMENT de organizare și funcționare a Comisiei de audiere

CAPITOLUL I Cadrul legislativ

Art. 1. — Comisia de audiere se constituie și funcționează în conformitate cu art. 61 alin. (1) și alin. (2) lit. b) și art. 64—68 din Legea nr. 310/2021 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport și cu prevederile prezentului regulament.

Art. 2. — Prezentul regulament stabilește regulile de procedură cu privire la audierea sportivilor, a personalului asistent al sportivilor și a altor persoane, față de care Agenția Națională Anti-Doping, denumită în cele ce urmează *ANAD*, a formulat o acuzație de încălcare a reglementărilor anti-doping.

CAPITOLUL II Organizare

Art. 3. — (1) Comisia de audiere este compusă dintr-un număr de până la 12 membri, cu o bună reputație, desemnați pentru un mandat de 3 ani, cu posibilitatea reînnoirii mandatului pentru o nouă perioadă, din rândul specialiștilor cu experiență

de minimum 5 ani în unul dintre următoarele domenii: juridic, medical, științele naturii și sport și care să aibă obligatoriu experiență și/sau cunoștințe în domeniul anti-doping.

(2) Comisia de audiere este condusă de un președinte, ajutat de un vicepreședinte, aleși prin vot secret la prima reuniune a comisiei pe o perioadă de 3 ani, care pot fi realeși.

(3) Președintele și vicepreședintele Comisiei de audiere trebuie să aibă studii juridice.

Art. 4. — (1) Selectarea membrilor Comisiei de audiere se realizează în conformitate cu art. 66 alin. (1) și (3) din Legea nr. 310/2021.

(2) Membrii comisiei de selecție și ai comisiei pentru contestații sunt numiți prin ordin al președintelui ANAD.

Art. 5. — Membrii Comisiei de audiere selectați potrivit art. 4 sunt numiți prin ordin al președintelui ANAD.

Art. 6. — Membrii Comisiei de audiere trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) criteriile de selecție prevăzute la art. 66 alin. (2) din Legea nr. 310/2021;

b) să nu fi adoptat direct și intenționat, în ultimii 6 ani, o conduită care ar fi constituit o încălcare a reglementărilor anti-doping, dacă acestora le-ar fi fost incidente reglementări conforme cu codul.

Art. 7. — (1) Mandatul membrilor Comisiei de audiere încetează înainte de termen în conformitate cu prevederile art. 66 alin. (5) din Legea nr. 310/2021.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) se numește un nou membru, conform prevederilor art. 66 alin. (6) din Legea nr. 310/2021.

Art. 8. — (1) Membrii Comisiei de audiere își desfășoară activitatea astfel:

a) în complete formate din câte 1 membru, în toate cazurile având ca obiect suspendarea provizorie în urma finalizării procedurii administrative de cercetare prealabilă din procesul de gestionare a rezultatelor;

b) complete formate din 1 sau 3 membri, pentru celelalte cauze date în competența Comisiei de audiere, în funcție de natura acuzației și de probatoriul dedus judecătii;

c) în plen, pentru atribuțiile prevăzute în prezentul regulament.

(2) Președintele Comisiei de audiere sau, după caz, vicepreședintele acesteia stabilește judecarea speței în complete formate din 1 sau 3 membri în funcție de natura acuzației și de probatoriul dedus judecătii. În toate situațiile, unul dintre membrii desemnați trebuie să aibă studii juridice.

(3) Președintele sau, după caz, vicepreședintele Comisiei de audiere poate face parte din completele de soluționare a cauzelor și prezidează aceste complete.

(4) Președintele Comisiei de audiere poate fi numit sau se poate desemna pe sine, dacă este cazul, ca membru unic sau ca membru al unui complet de audiere.

(5) După desemnarea membrilor în complete, președintele Comisiei de audiere sau, după caz, vicepreședintele acesteia va dispune comunicarea către părți a numelor celor desemnați însoțită de declarațiile acestora cu privire la conflictul de interese.

Art. 9. — Activitatea de secretariat pentru Comisia de audiere este asigurată în conformitate cu prevederile art. 4 pct. 26 și art. 67 alin. (1)—(3) din Legea nr. 310/2021.

CAPITOLUL III

Funcționare

Art. 10. — (1) Procedura de audiere este inițiată în conformitate cu prevederile art. 61 alin. (1) și art. 62 din Legea nr. 310/2021.

(2) Cerințele minime de sesizare a Comisiei de audiere sunt următoarele:

a) cererea-tip — „Cerere de sesizare a Comisiei de audiere”, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul regulament;

b) dovada achitării taxei de audiere;

c) dosarul întocmit de ANAD.

(3) În situația în care taxa de audiere nu este achitată până la primul termen, cererea de audiere se clasează.

Art. 11. — (1) Ședințele Comisiei de audiere nu sunt publice.

(2) Sportivul sau alte persoane au dreptul de a solicita o audiere publică.

(3) Autoritatea pentru gestionarea rezultatelor poate solicita, de asemenea, o audiere publică, cu condiția ca sportivul sau cealaltă persoană să își fi exprimat consimțământul în scris în acest sens.

(4) Cererea poate fi respinsă de către completul de audiere în temeiul moralei, ordinii publice, securității naționale, în cazul în care interesele minorilor sau protecția vieții private a părților o impun, în cazul în care publicitatea ar aduce atingere intereselor justiției sau în situația în care procedura este legată exclusiv de chestiuni de drept.

Art. 12. — Ședințele completului de audiere sunt conduse de președintele completului.

Art. 13. — (1) Deciziile se adoptă cu votul majorității membrilor completului.

(2) În situația în care completul nu se poate constitui se amână pentru cel mult 10 zile calendaristice.

(3) Membrii care au votat împotriva își pot consemna opinia separată în încheierea de ședință.

(4) Opiniile separate vor fi motivate în același termen prevăzut pentru motivarea deciziei.

Art. 14. — (1) Părțile trebuie să fie informate asupra dreptului de a cere recuzarea unui membru al completului de audiere dacă există teme pentru un posibil conflict de interese. Solicitarea se face în termen de 5 zile de la data la care au luat cunoștință de existența motivului de recuzare.

(2) Anterior inițierii procedurii de audiere, pentru fiecare speță, membrii completului de audiere au obligația să declare președintelui Comisiei de audiere existența sau potențialitatea unui conflict de interese, în raport cu speța dedusă spre soluționare. Existența sau inexistența unei situații de conflict de interese va fi consemnată într-o încheiere de ședință.

(3) Părțile pot cere motivat Comisiei de audiere recuzarea unuia sau mai multor membri ai completului de audiere, în condițiile legii, în legătură cu cazul dedus spre soluționare completului de audiere.

(4) Cererea de recuzare se poate formula numai pentru motive care afectează independența și imparțialitatea în ceea ce privește cazul dedus spre soluționare completului de audiere.

(5) Membrul sau membrii completului de audiere față de care s-a formulat o cerere de recuzare, precum și orice alt membru care consideră că se află într-o situație care este de natură a afecta independența și imparțialitatea sa în cauza dedusă audierii pot formula cerere de abținere.

(6) Cererea de recuzare sau, după caz, cererea de abținere se soluționează de către un complet desemnat de către președintele sau, după caz, vicepreședintele Comisiei de audiere în termen de 3 zile de la data la care cererea de recuzare sau de abținere a fost comunicată Comisiei de audiere. Admiterea sau respingerea cererii se face cu majoritatea simplă a voturilor membrilor completului și se dispune prin încheiere.

(7) În caz de admitere a cererii, membrul/membrii completului de audiere față de care s-a formulat cererea de recuzare sau care a/au formulat cererea de abținere va fi înlocuit/vor fi înlocuiți.

Art. 15. — (1) Dispozițiile art. 14 se aplică în mod corespunzător și secretarilor completelor de audiere.

(2) Cererea de recuzare sau declarația de abținere a secretarilor completelor de audiere se soluționează de către completul de audiere desemnat de către președintele sau, după caz, vicepreședintele Comisiei de audiere în termen de 3 zile de la data la care cererea de recuzare sau de abținere a fost comunicată Comisiei de audiere. Admiterea sau respingerea cererii se face cu majoritatea simplă a voturilor membrilor completului și se consemnează în încheierea de ședință.

(3) În situația în care motivele invocate în cererea de recuzare sau în declarația de abținere sunt întemeiate, Comisia de audiere sesizează agenția în vederea desemnării unor alte persoane care să asigure secretariatul Comisiei de audiere.

Art. 16. — Secretariatul completului de audiere ține o evidență strictă a documentației aferente fiecărui caz analizat, a încheierilor de ședință întocmite în cadrul ședințelor acestuia, a deciziilor luate, precum și a celorlalte documente depuse la completul de audiere sau emise de acesta.

Art. 17. — Pentru îndeplinirea atribuțiilor legale, completul de audiere adoptă decizii, semnate de președintele, membrii completului și secretarul completului de audiere, cu respectarea dispozițiilor prezentului regulament și ale Legii nr. 310/2021.

Art. 18. — (1) Comisia de audiere exercită următoarele atribuții în plen:

- a) examinarea și votul cu privire la propunerile formulate pentru consolidarea eficienței operaționale;
- b) examinarea și votul cu privire la propunerile formulate pentru modificarea și completarea prezentului regulament;
- c) examinarea și validarea temeiurilor înaintate de președintele Comisiei de audiere pentru propunerile de revocare a membrilor Comisiei de audiere;
- d) stabilirea și validarea temeiurilor pentru propunerile de revocare a președintelui sau vicepreședintelui Comisiei de audiere.

(2) Ca rezultat al exercitării atribuțiilor prevăzute la alin. (1), plenul Comisiei de audiere emite hotărâri cu cvorumul prevăzut la art. 65 alin. (2) din Legea nr. 310/2021.

(3) Hotărârile prevăzute la alin. (2) sunt adoptate cu majoritatea simplă a membrilor prezenți ai Comisiei.

CAPITOLUL IV

Atribuții

Art. 19. — (1) Președintele Comisiei de audiere are următoarele atribuții:

- a) desemnează membrii completelor de audiere, precum și membrul Comisiei de audiere care va organiza audierea provizorie;
- b) desemnează completul care soluționează în regim de urgență suspendarea provizorie;
- c) desemnează completul care urmează a soluționa cererile de recuzare sau de abținere;
- d) repartizează spre soluționare completelor de audiere cauzele înregistrate la Comisia de audiere;
- e) coordonează activitatea Comisiei de audiere și a secretariatului acesteia;
- f) desemnează secretarii pentru fiecare complet de audiere;
- g) poate solicita președintelui completului de audiere un termen de prelungire a soluționării cauzei mai scurt decât cel formulat prin informarea prevăzută la lit. h);
- h) informează cu celeritate Autoritatea pentru gestionarea rezultatelor cu privire la prelungirea soluționării cauzei și termenul final de soluționare;
- i) propune președintelui ANAD măsuri cu privire la membrii Comisiei de audiere care încalcă prevederile legii și ale prezentului regulament;
- j) reprezintă Comisia de audiere în raport cu ANAD, cu alte autorități sau instituții publice, precum și în fața oricărei alte persoane fizice sau juridice.

(2) În lipsa președintelui Comisiei de audiere, atribuțiile acestuia se exercită de către vicepreședintele Comisiei de audiere.

Art. 20. — Președintele completului de audiere are următoarele atribuții:

- a) stabilește prin rezoluție primul termen de convocare a părților, locul și ora la care vor avea loc ședințele completului de audiere, cu minimum 5 zile calendaristice înainte de data ședinței, prin grija secretariatului;
- b) verifică legalitatea constituirii completului de audiere;
- c) conduce ședințele completului de audiere;
- d) coordonează activitatea completului de audiere și a secretarului acestuia;
- e) reprezintă completul de audiere în fața autorităților sau instituțiilor publice, precum și în fața oricărei alte persoane fizice sau juridice;
- f) decide cu privire la desfășurarea ședințelor completului de audiere cu prezență fizică, în regim de teleconferință sau videoconferință sau în scris;
- g) decide cu privire la cererile de audiere publică formulate în conformitate cu art. 11;

h) informează președintele Comisiei de audiere și părțile cu privire la prelungirea duratei de judecare a speței și totodată cu privire la noul termen propus anterior expirării termenelor expres prevăzute în lege și în prezentul regulament;

i) motivează deciziile în termenele stabilite de lege și prezentul regulament;

j) orice alte atribuții care sunt stabilite prin prezentul regulament sau dispuse de către președintele Comisiei de audiere.

Art. 21. — Ședințele completelor de audiere pot fi înregistrate prin mijloace audio și/sau video, înregistrările fiind arhivate prin grija secretarului completului și păstrate la sediul ANAD.

Art. 22. — Principalele atribuții ale secretariatului completului de audiere sunt:

- a) întocmirea dosarului cauzei și înregistrarea actelor din dosar;
- b) convocarea membrilor completului de audiere, la solicitarea președintelui completului;
- c) punerea la dispoziția membrilor a documentelor ce fac obiectul ședințelor — pe suport hârtie sau electronic, după caz;
- d) convocarea părților pentru primul termen stabilit și ori de câte ori aceasta se impune;
- e) redactarea încheierilor de ședință;
- f) comunicarea deciziilor către persoanele cu drept de apel în conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) și art. 114 alin. (1) din Legea nr. 310/2021;
- g) păstrarea și arhivarea documentelor în conformitate cu prevederile art. 16 și 17 și a înregistrărilor ședințelor de audiere;
- h) îndeplinirea oricăror altor sarcini stabilite în cadrul ședințelor și dispuse de președintele de complet.

CAPITOLUL V

Confidențialitatea informațiilor

Art. 23. — (1) Membrii Comisiei de audiere și secretarii Comisiei de audiere au obligația de a păstra confidențialitatea cu privire la orice activitate legată de cazurile soluționate, precum și cu privire la orice alte informații aflate în cursul procedurii de audiere.

(2) Membrii Comisiei de audiere și secretarii Comisiei de audiere semnează declarații de confidențialitate și conflict de interese la numirea lor și declară orice conflict de interese înaintea procedurilor specifice, conform art. 14 alin. (2).

CAPITOLUL VI

Procedura de audiere

Art. 24. — (1) Procedura de audiere se desfășoară cu respectarea principiilor și drepturilor prevăzute la art. 76 alin. (1) din Legea nr. 310/2021 și în Standardul internațional pentru gestionarea rezultatelor elaborat de Agenția Mondială Anti-Doping.

(2) Procedura de audiere se poate realiza și în formă scrisă fără participarea părților, care pot solicita soluționarea cauzei și în lipsă.

Art. 25. — Președintele completului de audiere declară deschisă ședința de audiere și procedează la legitimarea sportivului ori a persoanei suspectate de încălcarea reglementărilor anti-doping, precum și a reprezentantului acestuia/acesteia, a altor participanți la ședințele de audiere, după caz.

Art. 26. — (1) Președintele completului de audiere aduce la cunoștința sportivului ori a persoanei suspectate de încălcarea reglementărilor anti-doping și/sau a reprezentantului acestuia/acesteia, după caz, fapta care face obiectul audierii.

(2) Completul de audiere este competent să soluționeze orice cereri accesorii sau incidentale formulate de părți în cadrul dosarului.

(3) Sportivul ori persoana suspectată de încălcarea reglementărilor anti-doping și/sau reprezentantul acestora sunt întrebați cu privire la probele pe care înțeleg să le propună în apărarea lor și sunt invitați să declare tot ce știu referitor la cauză. ANAD va prezenta speța referitoare la posibila încălcare a reglementărilor anti-doping pe baza probelor depuse și administrate.

(4) Membrii completului de audiere pot pune întrebări și, după caz, pot interoga martorii propuși.

Art. 27. — Procedura de audiere în formă scrisă se realizează numai pe baza înscrisurilor depuse de părți la dosarul cauzei.

Art. 28. — (1) După analizarea documentelor și a probelor existente la dosarul cauzei, în baza încheierii de ședință, completul de audiere, printr-o decizie scrisă și motivată, se pronunță cu respectarea dispozițiilor art. 76 alin. (3)—(6) din Legea nr. 310/2021.

(2) Completul de audiere se pronunță în termenele precizate la art. 76 din Legea nr. 310/2021.

(3) În situația în care, cu prilejul deliberării, completul de audiere constată necesitatea clarificării unor aspecte sau a administrării de probe suplimentare, acesta poate repune cazul pe rol pentru motive temeinic justificate consemnate în încheierea de ședință.

Art. 29. — Decizia completului de audiere trebuie să conțină următoarele elemente, sub sancțiunea nulității:

- a) competența și normele aplicabile;
- b) detalierea situației de fapt;
- c) încălcarea/încălcările reglementărilor anti-doping comisă/comise;
- d) consecințele aplicabile;
- e) căile de atac și termenul-limită pentru a formula apel disponibile sportivului sau altei persoane.

Art. 30. — (1) Semnarea de către președintele și membrii completului de audiere sau secretarul completului de audiere, după caz, a oricăror acte de procedură poate fi realizată și în sistem electronic, prin aplicarea semnăturii scanate sau a semnăturii electronice.

(2) Pe parcursul soluționării dosarului, comunicările scrise către părți, reprezentanții acestora sau alte persoane participante la ședința de audiere sau comunicările adresate de acestea completului de audiere pot fi realizate prin comunicare electronică, prin e-mail la adresa secretariat.audiere@anad.gov.ro.

(3) Dezbaterile completelor de audiere desfășurate cu convocarea părților se consemnează în încheieri de ședință. Acestea se vor comunica părților în termen de 3 zile lucrătoare.

(4) Părțile pot contesta acuratețea consemnării din încheierile de ședință, în scris, în termen de trei zile lucrătoare de la primirea acesteia.

(5) În caz de contestare a acurateții consemnării, înscrisul prevăzut la alin. (4) este confruntat cu înregistrarea audio sau, după caz, audiovideo a declarației din arhiva Comisiei de audiere. Confruntarea se face în prezența președintelui și secretarului completului de audiere, ocazie cu care se încheie un proces-verbal semnat de președintele completului de audiere, document ce se comunică părților în termen de 5 (cinci) zile lucrătoare de la data înregistrării contestației.

Art. 31. — (1) Decizia completului de audiere se comunică sportivului, personalului asistent al sportivului sau altei persoane care face subiectul deciziei și tuturor persoanelor fizice și juridice care au dreptul de a formula apel potrivit art. 111 și 114 din Legea nr. 310/2021, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (6) din Legea nr. 310/2021.

(2) Comunicarea deciziei se face cu confirmare de primire sau prin mijloace electronice de comunicare.

(3) Decizia poate fi înmănată și personal sportivului, personalului asistent al sportivului sau altei persoane care face subiectul deciziei ori reprezentantului acestuia/acesteia, sub semnătura certificată de secretarul completului de audiere, cu precizarea datei înmânării.

(4) Dovezile de comunicare se depun la dosarul cauzei.

Art. 32. — (1) În caz de neprezentare nejustificată a uneia dintre părți la ședința de audiere, completul poate decide în lipsă, conform prevederilor prezentului regulament.

(2) La cererea motivată, depusă cu cel puțin 5 zile calendaristice înainte de data întrunirii completului de audiere, sau în situații de forță majoră, ședința de audiere poate fi amânată o singură dată pentru maximum 14 zile calendaristice.

Art. 33. — (1) În aplicarea prevederilor art. 80 alin. (10) din Legea nr. 310/2021, audierea în regim de urgență se soluționează de către unul dintre membrii Comisiei de audiere desemnat de către președintele Comisiei de audiere.

(2) Membrul completului de audiere care s-a pronunțat în condițiile art. 80 alin. (10) din Legea nr. 310/2021 are obligația de a se abține de la soluționarea cauzei în care acesta s-a pronunțat cu privire la decizia de suspendare provizorie.

Art. 34. — Deciziile Comisiei de audiere pot fi contestate în conformitate cu dispozițiile art. 111 și 114 din Legea nr. 310/2021.

CAPITOLUL VII

Organizarea ședințelor

Art. 35. — (1) Ședințele completelor de audiere pot fi organizate cu prezență fizică, prin teleconferință sau videoconferință sau în scris.

(2) Videoconferința este conferința la care toți participanții la procedură se pot vedea și auzi în timp real.

(3) Pentru validitatea videoconferinței sau teleconferinței, sistemul electronic utilizat pentru aceasta trebuie să asigure înregistrarea audio/video a ședinței.

(4) Accesul la platforma online prin care se asigură organizarea ședințelor în sistem videoconferință sau teleconferință este asigurat de ANAD.

(5) Ședințele completelor de audiere vor fi înregistrate audio sau audiovideo, la solicitarea președintelui de complet, cu informarea părților și cu respectarea prevederilor GDPR.

Art. 36. — (1) În cazul prevăzut pentru videoconferință la art. 35 alin. (1) identificarea părților, a reprezentanților acestora și a persoanelor audiate de către completul de audiere se realizează prin compararea imaginii acestora cu fotografia din documentul de identitate, care trebuie transmis, în prealabil, prin e-mail, scanat în format color, secretariatului Comisiei de audiere.

(2) În caz de dubiu asupra identității persoanelor care participă la ședințele organizate în sistem videoconferință sau teleconferință, președintele completului de audiere poate dispune administrarea de probe suplimentare în vederea determinării identității acestora și acordarea unui termen în acest scop sau, după caz, revenirea asupra hotărârii de organizare a ședinței.

Art. 37. — În cazul prevăzut la art. 35 alin. (1), ședința secretă de pronunțare asupra cauzei poate fi realizată în același sistem.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 38. — Prevederile prezentului regulament se completează cu orice alte dispoziții legale care privesc organizarea unei audieri echitabile, transparente și care să asigure părților garantarea drepturilor fundamentale prevăzute de tratatele internaționale la care România este parte, precum și de Constituția României, republicată.

Către

COMISIA DE AUDIERE

Domnule președinte/Doamnă președinte,

Subsemnatul/Subsemnata, cu domiciliul în localitatea
 str. nr., bl., sc., et., ap., cod poștal județul/sectorul
 și reședința în localitatea str. nr., bl., sc., et., ap.
 cod poștal județul/sectorul număr de telefon adresă de e-mail
 identificat(ă) cu seria nr., eliberat(ă) de la data de valabil(ă) până la data de
 CNP legitimat(ă) la reprezentat legal/convențional prin
 ca urmare a Notificării Agenției Naționale Anti-Doping nr. /, primită la data de, formulez prezenta

CERERE DE SESIZARE A COMISIEI DE AUDIERE¹

prin care solicit sesizarea Comisiei de audiere de pe lângă Agenția Națională Anti-Doping în vederea organizării audierii mele cu privire la posibila încălcare a reglementărilor anti-doping descrisă în notificare.

Poziția mea cu privire la posibila încălcare a reglementărilor anti-doping descrisă în notificare, precum și motivarea în fapt și în drept le voi menționa în fața completului de audiere sau într-un memoriu² separat pe care îl voi formula și transmite completului de audiere potrivit dispozițiilor Regulamentului Comisiei de audiere.

Data

Semnătura

¹ Agenția Națională Anti-Doping și Comisia de audiere prelucrează datele și informațiile cu caracter personal numai în scopul gestionării cauzei, cu respectarea prevederilor Standardului internațional pentru prelucrarea datelor cu caracter personal, Codului mondial anti-doping și ale art. 5 și art. 6 alin. (1) lit. c), e) și f), alin. (2) și (3) din Regulamentul general pentru protecția datelor cu caracter personal.

² Memoriul nu este obligatoriu atunci când motivarea în fapt și în drept se realizează în fața completului de audiere.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

